

راهیابی «آین بدنویسی» به نوشه‌های علم اطلاعات و دانش‌شناسی: نگاهی به مشکلات ویرایشی در مقاله‌های مجلات جاری

حیدر مختاری^۱، حمیدرضا رضایی امیدی^۲، سودابه نوذری^۳

چکیده

مقدمه و هدف: اصل درست‌نویسی اصل مشترک نوشتن به یک زبان است. درست‌نویسی، به‌ویژه در نوشتار علمی ضروری و عامل روان و سلیس بودن متن است. هدف این مطالعه نگاهی نقادانه به مسائل و مشکلات ویرایشی نوشه‌های مربوط به علم اطلاعات و دانش‌شناسی از لایه‌لایی مقالات منتشر شده در مجلات جاری این رشته به زبان فارسی است.

روش: تعداد ۸۹ مقاله منتشر شده در آخرین شماره از یازده عنوان مجله فارسی این رشته، در تابستان و پاییز ۱۳۹۲ تحلیل محتوا و از نظر مسائل ویرایشی در سه نوع ویرایش (فنی، ساختاری-زبانی، و محتوایی یا تخصصی) بررسی شد.

یافته‌ها: نتایج نشان دهنده وجود نارسایی‌های زیاد در این زمینه و حاکی از راهیابی «آین بدنویسی»^۴ به نوشه‌های این رشته در هر سه نوع ویرایش بود.

نتیجه‌گیری: آموزش کاربردی زبان فارسی در دوره تحصیلات دانشگاهی، دقت نویسنده‌گان در نوشتان مقالات، حساسیت داوران و سواس ویراستاران برای رفع نسبی این نارسایی‌ها لازم است.

کلیدواژه‌ها: زبان فارسی، علم اطلاعات و دانش‌شناسی، مجلات، مقالات، ویرایش

۱ استادیار گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی دانشگاه پیام نور (mokhtariazad@gmail.com)

۲ دکتری زبان و ادبیات فارسی و مدرس گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

۳ دکتری علم اطلاعات و دانش‌شناسی و استادیار سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران

۴ این عبارت را از زنده‌یاد دکتر عباس حری (۱۳۷۰) عاریت گرفته‌ایم.

مقدمه

نقش اصلی زبان، پیامرسانی در دو قالب گفتاری و نوشتاری است. زبان دو نوع ارتباط، ارتباط با خود (اندیشیدن) و ارتباط با دیگران (انتقال اندیشه) را ممکن می‌سازد. توسعه تمدن بشری مرهون پیداشر و تکامل زبان است؛ چرا که زبان اندیشیدن، را آسان و سریع و البته، پیچیده، انتزاعی و گستردۀ می‌کند. دیگر ابزارهای اندیشه و انتقال اندیشه -چون نوشتن و خواندن- به کمک زبان کار می‌کنند. تمدن بشر، جز با زبان به اینجا نمی‌رسید و پایدار نمی‌ماند.

زبان سازوکاری عملی دارد که باید فراگرفت تا بتوان آن را درست به کار برد. هر چند هر گونه زبانی نوشتاری -چه علمی و چه ادبی- آداب، هنجارها و شیوه‌های مخصوصی برای نگارش دارد، اصل «درست‌نویسی» اصل مشترک همه گونه‌های زبانی نوشتاری است.

برخی گمان می‌کنند کاربرد درست زبان کار و وظيفة ویراستاران است؛ در حالی که استفاده درست از زبان، کار و وظيفة همه گویشوران زبان، بهویژه نویسنده‌گان انواع نوشتارهای است. عمومیت یافتن نویسنده‌گی به مدد پیداشر و توسعه انواع محمل‌های اطلاع‌گستری مجازی، مانند وبلاگ‌ها، صفحات وب شخصی، گروه‌های بحث و مانند آن، همه ما را به رعایت قواعد درست و زبان معیار^۰ ملزم می‌کند. در چنین محیطی، هر کس باید خود ویراستار مطالب خود باشد.

استفاده نادرست از زبان نه تنها سبب تأخیر و حتی اختلال در پیامرسانی می‌شود، بلکه بر پیکره زبان -که حفظ آن وظیفه‌ای همگانی است- آسیب می‌زند. شرط نوشتۀ خوب، عاری بودن

۵. زبان معیار گونه گفتاری یا نوشتاری است که افراد جامعه آن را به منزله الگوی زبان غالب پذیرفته‌اند و اقسام تحصیل کرده مشترک‌آب[به کار می‌برند و در موقعیت‌های رسمی (مانند کتاب‌های درسی و مصاحبه‌های رسمی) از آن استفاده می‌شود. البته زبان معیار مفهوم مطلقی نیست و در تعریف آن اختلاف نظر هست (رضایی، ۱۳۸۵). در کل، زبان معیار باید دور از سره‌نویسی، عربی‌نویسی، گرتهداری از زبان‌های بیگانه و غلط‌های املایی و دستوری باشد (سمیعی، ۱۳۸۹).

آن از انواع غلط‌ها و نارسایی‌های زبانی است. البته در نوشه‌های علمی و دانشگاهی باید مایه علمی و سواس تخصصی نویسنده را هم در نظر داشت.

زبان علمی زبانی شفاف و با تعییرهای سرراست است و ساختار آن باید چنان منظم و منطقی باشد که لفظ، بی‌ابهام و در معانی حقیقی یا کتابی مشهورش به کار رود (سمیعی، ۱۳۸۹). کلمات در زبان علم، حجاب معنا نیستند و جملات زودفهم، ساده و بی‌پیرایه‌اند. اقتصاد زبان اقتضا می‌کند به‌ویژه در نوشه‌های علمی، مطالب تا حد امکان سلیس، ساده و زودفهم باشد. لازمه این کار آن است که نویسنده دشواری‌هایی بر خود تحمیل کند و متن نوشته شده را بارها از همه نظر بپیراید.

اما راستی، آیا زبان نوشتاری را در نوشه‌های علمی درست به کار می‌بریم؟ نوشه‌های علمی ما چقدر با زبان معيار و درست فاصله دارد؟ تجربه دو تن از نویسنده‌گان این مقاله در طول سال‌ها تدریس، تحقیق و مطالعه در قلمروهای مختلف علم اطلاعات و دانش‌شناسی نشان می‌دهد برای بسیاری از ما، کاربرد درست زبان فارسی دشوار است. البته، این دشواری و نقص منحصر به نوشه‌های این رشته دانشگاهی نیست. روزانه با مطالب علمی فراوانی در حوزه‌های مختلف علمی رویه‌رو می‌شویم که از نظر درست‌نویسی نقص دارد و فهم آنها برایمان دشوار و حتی گاه ناممکن است. چنین نقص و نارسایی در ترجمه‌های متون علمی نمود بیشتری دارد. این مسئله هشداری است بر این که فرآیند تبادل پیام در این نویسنده دشوار است و چه بسا وقت خواننده برای درک جملات و عباراتی که با اندک دقت نویسنده می‌توانست بی‌ابهام و روان باشد، به‌هدر می‌رود. وانگهی، رایح شدن غلط‌نویسی ذائقه جامعه علمی را عوض می‌کند و متعاقب آن، بر پیکره درست و رسای زبان فارسی –که پاسداشت آن وظيفة همه ماست– آسیب می‌زند.

بر این اساس، هدف این مطالعه نگاهی نقادانه به مسائل و مشکلات ویرایشی (زبانی) نوشه‌های مربوط به علم اطلاعات و دانش‌شناسی از لابه‌لای مقالات منتشر شده در مجلات جاری این رشته است. نتایج این بررسی نقادانه می‌تواند جامعه علمی این رشته را نسبت به رعایت اصول درست‌نویسی حساس کند و نویسنده‌گان را به جستن راهکارهایی برای تقویت توانایی‌های زبانی

خود ترغیب کند و نیز برای ویراستاران و داوران نوشه‌های علمی این رشته (و دیگر رشته‌ها) نیز آموزنده است.

گفتنی است هر چند در باره ویراستاری، کتاب‌ها و مقاله‌های متعددی نوشته شده است (نگاه کنید به فهرست روزآمد این منابع در راهنمای ویراستاری و درست‌نویسی (ذوق‌قاری، ۱۳۸۷، پ. ۳)، بخش «کتابشناسی ویرایش»)، در باب مشکلات ویرایشی نوشه‌های علم اطلاعات و دانش‌شناسی، پژوهشی انجام نشده است و جای چنین پژوهشی با توجه به اهمیت پاسداشت زبان فارسی در شرایط کنونی و هجوم انواع ترجمه‌ها و نوشه‌های غیررسمی و ویرایش نشده به این رشته، بهویژه در محیط مجازی تاکنون خالی مانده است.

روش

این تحقیق نوعی تحلیل محتواست که در تابستان و پاییز ۱۳۹۲ انجام شد. ابتدا تمامی مقالات منتشر شده در آخرین شماره «چاپ شده» مجلات جاری علم اطلاعات و دانش‌شناسی به زبان فارسی، تک‌تک، از نظر رعایت قواعد درست‌نویسی بازخوانی شد. در ادامه، نارسایی‌های ویرایشی مهم این مقالات مشخص و سپس این نارسایی‌ها از نظر نوع تفکیک شد. آنچه در این مقاله مطرح شده است، اشاره به/توضیح برخی از مصادیق مهم و پرکاربرد غلط‌نویسی در این نوشه‌ها بوده است. جدول ۱ اطلاعات کتابشنختی مجلات بررسی شده (ده عنوان مجله) و تعداد مقالات هر کدام از آنها (در مجموع ۸۹ عنوان مقاله) را نشان می‌دهد. گفتنی است، حین انجام پژوهش، نسخه چاپی مجله تازه‌تأسیس علم اطلاعات و نسخه‌شناسی (دانشگاه امام رضا) و نیز مجله مطالعات کتابداری و علم اطلاعات (متعلق به دانشگاه شهید چمران اهواز) در دسترس نویسنده‌گان نبودند.

جدول ۱. اطلاعات کتاب‌شناختی مجلات و تعداد مقالات بررسی شده آنها

ردیف	عنوان مجله	دوره (شماره)	تاریخ نشر	تعداد مقالات بررسی شده
۱	اطلاع‌شناسی	(۴) ۸	زمستان ۱۳۸۹	۹
۲	پژوهشنامه پژوهش و مدیریت اطلاعات	(۱) ۲۸	پاییز ۱۳۹۱	۱۲
۳	پژوهشنامه کتابداری و اطلاع‌رسانی	(۱) ۲	بهار و تابستان ۱۳۹۱	۱۳ (شامل سخن سردبیر)
۴	تحقیقات اطلاع‌رسانی و کتابخانه‌های عمومی	(۴) ۱۸	زمستان ۱۳۹۱	۹ (شامل سخن سردبیر، و نقد کتاب)
۵	تحقیقات کتابداری و اطلاع‌رسانی دانشگاهی	(۵۹) ۴۶	بهار ۱۳۹۱	۷ (شامل سخن سردبیر)
۶	دانش‌شناسی (علوم کتابداری و اطلاع‌رسانی و فناوری اطلاعات)	(۱۹) ۵	زمستان ۱۳۹۱	۸
۷	کتابداری و اطلاع‌رسانی	(۴) ۱۵	زمستان ۱۳۹۱	۱۳ (شامل سخن سرسری)
۸	کتاب ماه: کلیات	(۶) ۱۶	خرداد ۱۳۹۲	۶ (شامل دو دیدگاه)
۹	گنجینه اسناد	(۴) ۲۲	زمستان ۱۳۹۱	۱
۱۰	مطالعات ملی کتابداری و سازمان‌دهی اطلاعات	(۴) ۲۳	زمستان ۱۳۹۱	۱۱

ملاک اصلی در استخراج و دسته‌بندی نارسایی‌های ویرایشی این مقالات، نکات ویرایشی مطرح شده در کتاب راهنمای ویراستاری و درست‌نویسی (ذوالفاری، ۱۳۸۷) بود. این کتاب ضروری-

ترین و کاربردی‌ترین مسائل ویرایشی را مطرح و نکات ویراستاری نوشه‌های علمی را به سه بخش تقسیم کرده است: فنی، ساختاری-زبانی و محتوایی (تخصصی).^۶ هر کدام از این سه بخش دارای زیربخش‌ها و فرعیات متعددی است (جدول ۲). البته در این کتاب به ویرایش محتوایی چندان پرداخته نشده است و نویسنده‌گان این مقاله، به مدد کسب تجربه در داوری مقالات و نوشنی و ترجمه آثاری چند، خود به دسته‌بندی در مبحث ویرایش محتوایی در این نوشته اقدام کردند؛ چه پرداختن به مسائل ویرایش محتوایی مجالی دیگر می‌طلبند. رعایت قواعد این هر سه نوع ویرایش و عاری کردن نوشته از نارسانی‌های مربوط به آنها لازمه نشر آثار علمی-پژوهشی است. به دلیل محدودیت فضای امکان درج و تبیین همه موارد و مصادیق نارسانی‌های ویرایشی این مقالات وجود نداشت و فقط برخی مصادیق باز این کاستی‌ها مشخص شده است. واحد تحلیل در هر نوع ویرایش، بسته به ماهیت آن، کلمه، عبارت، جمله و گاهی ترکیبی از اینها بوده است. برای نمونه، واحد تحلیل در ویرایش فنی عمدتاً کلمه، و در ویرایش ساختاری-زبانی کلمه، عبارت یا جمله بوده است.

یافته‌ها

در این قسمت، غلط‌ها و نارسانی‌های ویرایشی مقالات مطالعه‌شده از نظر ویرایش فنی، ویرایش ساختاری-زبانی و ویرایش محتوایی و زیربخش‌های هر یک، به ترتیب مطرح می‌شوند. ابتدا برای سهولت کار، بخش‌ها و زیربخش‌های این سه نوع ویرایش در جدول ۲ عرضه می‌شود.

^۶ ویرایش فنی جنبه صوری دارد و شامل اصلاح نشانه‌گذاری‌ها، کاربرد املای درست، یکدست کردن رسم الخط، رعایت عالیم اختصاری، عددنویسی و... است. ویرایش ساختاری-زبانی پیراستن نوشته از خطاهای وابهام‌های زبانی و نزدیک کردن آن به زبان معیار است و شامل اصلاح ساختار دستوری، تصحیح غلط‌های معنایی و منطقی، کوتاه کردن جملات، حذف عناصر زائد و نظایر آنهاست. در ویرایش محتوایی یا تخصصی، نوشته از نظر درستی مطالب علمی و رفع اشکالات تخصصی آن بررسی و تصحیح می‌شود (ذوق‌القاری، ۱۳۸۷؛ سمیعی، ۱۳۸۹؛ چند جا).

جدول ۲. فهرست عناوین و بخش‌های اصلی و فرعی مربوط به سه نوع ویرایش

نوع ویرایش	بخش‌ها	بخش‌های فرعی	بخش‌های فرعی‌تر
فنی	نشانه‌گذاری		
	شیوه خط فارسی		
	املای واژگان		
	عددنویسی و کوتاه‌نوشت‌ها		
خطاهای واژگانی، تعبیری و اصطلاحی	کاربرد نادرست واژگان، تعابیر و الگوهای بیگانه	تعابیر کلیشه‌ای	- واژه‌های قرضی غیرلازم - معادل‌بایی غلط - گرتهداری لفظی - گرتهداری معنایی - گرتهداری نحوی
	تعابیر و اصطلاحات فارسی	کاربرد نادرست واژگان، تعابیر و اصطلاحات	- تعابیر متناقض و متضاد - تعابیر عامیانه - تعابیر نارسا - تکرار زائد واژگان - واژگان عربی در فارسی
خطاهای دستوری	کاربرد نادرست جمله		- درازنویسی - ابهام دو یا چندمعنایی بودن - خطاهای منطقی

نوع ویرایش	بخش‌ها	بخش فرعی	بخش فرعی‌تر
		کاربرد نادرست فعل	<ul style="list-style-type: none"> - ناهمانگی نهاد با فعل - حذف بی‌قرینه فعل - ناهمانگی زمان با وجه افعال - کاربرد نادرست وجه وصفی - کاربرد نادرست افعال وجهی - کاربرد نامناسب افعال معین - انتخاب فعل نامناسب - دوری اجزای فعل از هم - استفاده از فعل‌های بلند - مفعول نابهجا
		کاربرد نادرست حروف	<ul style="list-style-type: none"> - حروف اضافه - حرف نشانه - حروف ربط
محتوایی	با توجه به ضرورت بررسی این نوع ویرایش در نوشته‌ای مستقل، تنها مصادیق کلی آن در اینجا برشمرده شده است.		

در اینجا، فقط تعدادی از این غلط‌های ویرایشی در هر بخش / بخش فرعی / بخش فرعی‌تر تبیین و هر کدام از اجزای نارسا یا نادرست عیناً از مقالات بررسی‌شده نقل و نوشته می‌شود. مطالب غیرلازمی که آوردن آنها این مقاله را طولانی می‌کرد، از این اجزای نقل شده -با جاگذاری علامت سه نقطه- حذف شده‌اند. پس از نقل هر جزء، علت نارسایی ویرایشی آن، داخل پرانتز ذکر و سپس آن جزء، در صورت لزوم، درست‌نویسی شده است.

الف. ویرایش فنی

الف-۱. نشانه‌گذاری

با این که نشانه‌گذاری درست، عامل رفع بسیاری از ابهام‌ها و ساده‌ترین روش درست‌نویسی است، در مقالات بررسی شده استفاده نابه‌جا یا استفاده نکردن از این نشانه‌ها (به ویژه ویرگول، نقطه و ویرگول نقطه) چشم‌گیر و فراوان است.

این پژوهش دربی آن است تا ... راهبردهای انتشاراتی و میزان مشارکت دانشگاه‌ها را مورد بررسی قرار دهد (نبود نقطه پایان جمله خبری)

از دانش‌آموختگان کتابداری و اطلاع‌رسانی انتظار می‌رود که بتوانند در محیط کارشان با وب ۲ کار کنند، بنابراین آموزش فناوری‌های وب ۲ به آنها لازم است. (استفاده غلط از ویرگول به جای ویرگول نقطه و استفاده نکردن از ویرگول بعد از جزء قیدی بنابراین)

دانش در بازه طولانی، مدت به عنوان منبع کلیدی برای سازمان‌ها در نظر گرفته شده... است. (استفاده نابه‌جا از ویرگول نتایج مشابهی ... در کشورهای در حال توسعه، نشان داد که ... (ویرگول لازم نیست)

اطلاعات پایگاه‌های اطلاعاتی با میانگین (۷/۷۴) بیشتر مورد استفاده قرار می‌گیرد. (استفاده غیرضروری از پرانتز) هدف کتابخانه بین‌المللی، تحقیق بخشیدن به فلسفه «کتاب‌های کودکان پلی به سوی جهان و راهگشای آینده، می‌باشد»... . (استفاده نابه‌جا از هر دو ویرگول و بستن گیومه در غیر جای خود که در اصل بعد از کلمه آینده است) کتابخانه‌های ملی معمولاً به دولت متبوع خود وابستگی دارند در نتیجه اهداف و وظایفشان نیز در جهت و همسو با اهداف و سیاست‌های کشور متبوع‌شان است. (استفاده نکردن از نقطه ویرگول پس از فعل جمله اول و ویرگول بعد از جزء قیدی در نتیجه).

مارکینک ویکر اظهار می‌کند «با استفاده از الگوهای ...». (استفاده نکردن از دو نقطه بینی قبل از نقل قول مستقیم) خطوط نسخ، ثلث، محقق (استفاده نابه‌جا از ویرگول دوم به جای حرف ربط و) باید بررسی شود که آیا این تفاوتها از نظر آماری نیز معنادار است یا خیر؟ (استفاده نابه‌جا از علامت سؤال به جای نقطه در این جمله سؤالی غیرمستقیم)

3. (گذاشتن نقطه در پایان اصطلاح مندرج در پانوشت بی‌معناست).

الف-۲. شیوه خط فارسی

در شیوه خط فارسی باید اصولی را مد نظر داشت که مصوب فرهنگستان زبان و ادب فارسی است (فرهنگستان زبان و ادب فارسی، ۱۳۸۱). رعایت این اصول به یک‌دستی خط کمک می‌کند. در

رسم الخط فارسی امروز اصل بر جدایویسی کلمات با رعایت حد نیم فاصله بین کلمات مرکب دارای واحدهای معنایی مستقل است. نوشته‌های مورد بررسی از این نظر یکدست نیست. به علاوه، رعایت نکردن یکدستی در رسم الخط سراسر متن و بی‌توجهی به قواعد نگارش همزه، ضمایر ملکی و افعال استنادی، پسوندها و نشانه‌های کسره اضافه و تنوین نیز دیده می‌شود. گذاشتن دو فاصله تایپی بجای یک فاصله تایپی بین کلمات و استفاده از فاصله بجای نیم فاصله در کلمات مرکب و گاه افتادگی فاصله تایپی میان کلمات را هم باید به این سیاهه افزود. استفاده از «و» و گاه استفاده نکردن از هیچ علامتی برای کسره اضافه کلمات مختوم به های غیر معمول (ی میانجی، مثلاً در برنامه/برنامه‌ی بلندمدت)، حتی در متنه واحد بسیار مشهود است.

کلیه رکوردهای موجود (نوشنی میانجی، درست: کلیه/کلیه رکوردهای موجود) چند رشته‌ای و میان رشته‌ای (استفاده غلط از فاصله بجای نیم فاصله برای کلمات مرکب چندرشته‌ای و میان رشته‌ای) کشورها است (گذاشتن الف اضافه، درست: کشورهاست) بیاندیشند (گذاشتن الف اضافه، درست: بیاندیشند)

عمل نیامده (چسباندن «به» حرف اضافه به کلمه بعدی، درست: به عمل نیامده) اطلاعات با ارزشی (گذاشتن فاصله بین اجزای صفت مرکب بالرزش) تفاوت معنی دار / تحلیل محتوی (استفاده غلط از «و» بجای الف برای نشان دادن الف کوتاه، درست: تفاوت معنادار / تحلیل محتوا)

کم درآمدها (گذاشتن فاصله بین دو جزء صفت مرکب بجای گذاشتن نیم فاصله بین آنها) امضای قرارداد (گذاشتن فاصله تایپی بین کلمه ساده قرارداد) می‌آیند (استفاده از فاصله بین پیشوند فعلی «می» و فعل، بجای نیم فاصله) آنست (ترکیب غلط دو کلمه، درست: آن است)

پرسشنامه‌ها (استفاده از فاصله تایپی بین کلمه و علامت جمع «ها»، درست: پرسشنامه‌ها) سابقه خدمتی (استفاده از دو فاصله تایپی بجای یک فاصله تایپی بین دو کلمه) اجزاء اصلی (بجای اجزای اصلی) اشیاء فیزیکی (بجای اشیاء فیزیکی) کافیست (بجای کافی است) در جامعه (نگذاشتن فاصله تایپی بین دو کلمه مستقل)

نمیدانستند (پیوسته‌نویسی غیرمتعارف، درست: نمی‌دانستند)

به سزایی (جدا کردن پیشوند صفت‌ساز «ب» از کلمه اصلی، درست: بسزایی)

تصورت (پیوسته‌نویسی حرف اضافه «به»، درست: بهصورت)

استثناء (آوردن همزه لازم نیست. درست: استثنا)

الف-۳. املای واژگان

هر متنی، هر چند غنی و سلیس، با وجود غلط‌های املایی نارسا جلوه می‌کند. در نوشه‌های بررسی شده غلط‌های املایی (عمدتاً غلط‌های تایپی) دیده می‌شود. یک‌دست نبودن املای کلمات و اسمای بیگانه هم بارز است. برخی کلمات به اشتباه تکرار شده‌اند و برخی حروف و کلمات هم جاافتاده‌اند.

عربستان سعودی (بهجای عربستان سعودی)

ملک مهد (بهجای ملک فهد)

بازخور (بهجای بازخورد)

درص (بهجای درصد)

رائه (بهجای ارائه)

پژوهش (بهجای پژوهش)

ایدهآل (بهجای ایدهآل)

کهدر (بهجای که در)

گریده (بهجای گردیده)

پیادسازی (بهجای پیاده‌سازی)

در مواجه با (بهجای در مواجهه با)

غیر تصاوی (بهجای غیرتصادی)

موقعیتی (بهجای موقعیتی)

عطای پاداش (بهجای اعطای پاداش)

ذلان / گُستا (اسمای خاص خارجی) (درست: دولان / کونستا که در اینها واو نشانگر ضممه است.)

الف-۴. عدندنویسی و کوتنه‌نوشت‌ها

در این زمینه هم نقص و نارسائی‌های چشمگیر در مقالات دیده می‌شود.

تولید ۱۱۲۴۶۲۷ مدلرک (استفاده نکردن از علامت ویرگول برای خوانده شدن آسان، به صورت سه رقم سه رقم از سمت راست برای خوانده شدن آسان. درست: ۱۲۴، ۶۲۷)

تعداد ۳.۴ نقص در هر میلیون فرست خرابی و نقص (استفاده غلط از نقطه به جای ممیز (/) برای جدا کردن عدد اعشاری فارسی که در عددنویسی لاتین مرسوم است).

۹۶. (استفاده غلط از نقطه به جای صفر قبل از ممیز)

سطح معناداری بزرگتر از ۰/۰۵ (استفاده غیر ضروری از صفر قبل از ممیز و ممیز به جای نقطه به تبعیت از عددنویسی فارسی. درست: ۰۵. و درستتر: ۰/۰۵)

۲ عنوان از کتاب‌های مرجع، منابع چغرا فیابی هستند. (استفاده از رقم (۲) به جای حروف (دو) در ابتدای جمله)

الف) اطلاعات جمعیت‌شناختی ب)...جه) انتظار کتابداران از نرم‌افزارهای کتابخانه‌ای. (استفاده غلط از حروف ابجدی، یعنی ه به جای د)

سازمان استناد و کتابخانه‌ج.ا.ا. (به جای سازمان استناد و کتابخانه ملی ج.ا.ا.)

ب. ویرایش ساختاری- زبانی

ب-۱. خطاهای واژگانی، تعییری و اصطلاحی

این خطاهای شامل کاربرد نادرست واژگان و عبارات در متن است. دوری از این خطاهای از ضرورت- های نوشهای علمی سلیس است.

ب-۱-۱. کاربرد نادرست واژگان، تعابیر و الگوهای بیگانه

در این کاربرد نادرست که بیشتر به علت اهمال در ترجمه پیش می‌آید و متداول می‌شود، ساخت اجزای زبانی زبان مبدأ (مثل زبان انگلیسی) وارد زبان مقصد (اینجا، زبان فارسی) می‌شود.

ب-۱-۱-۱. واژه‌های قرضی غیر لازم

برخی واژه‌های بیگانه معادل/ معادلهای مناسبی در زبان فارسی دارند. در مقالات بررسی شده، گاه به جای این واژگان پذیرفته شده، واژگان بیگانه آوانویسی شده است.

آیتم (به جای فقره، جزء)

اکانت (به جای حساب کاربری)

تایپیست (به جای حروفچین)

تست (به جای آزمون)

دامین (به جای دامنه)

فاکتور(بهجای عامل)

پروسه (بهجای فرآیند)

استراتژی (بهجای راهبرد)

شلف لیست (بهجای رف برگه)

مد (بهجای نما)

ب-۱-۲. معادل یابی غلط

معادل یابی غلط و غیرمتداول در آثار بررسی شده دیده می‌شوند.

غیرچارجویی (ترجمه غلط de-contextualized بهجای بستزدایی شده)

شناخت‌شناسی (ترجمه غیرمتداول از epistemology بهجای معرفت‌شناسی)

سیستم پرسش و پاسخ (ترجمه غلط question answering system به معنای نظام پاسخ‌گویی به پرسش‌ها)

بنیاد کیفیت اروپا (ترجمه غلط عبارت European Foundation for Quality Management به معنای بنیاد

اروپایی مدیریت کیفیت)

طرح آزمون مقدماتی و نهایی (ترجمه غلط pretest-posttest design به معنای طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون)

ب-۱-۳. گرتهداری لفظی

در گرتهداری لفظی، ترجمه معنای واژه به فارسی خلاف زبان اصلی است.

ادبیات تحقیق (گرتهداری لفظی از literature انگلیسی، در اینجا به معنای پیشینه یا سایقه)

توقع/انتظار می‌رود (بهجای امید است)

احتمال می‌رود (بهجای ممکن است)

نقطه‌نظر (بهجای دیدگاه)

قابل ملاحظه (گرتهداری لفظی از considerable به معنای زیاد، چشمگیر یا فراوان)

ب-۱-۴. گرتهداری معنایی

در گرتهداری معنایی فقط یکی از معنایی واژه بیگانه در همه موارد به کار می‌رود.

فراوانی بالا / درصد بالا (استفاده از معنای متداول high که در اینجا به معنای زیاد است. درست: فراوانی زیاد و جز

آن. چنین است پایین بهجای کم با گرتهداری معنایی از low، به طور مثال در نسبت پایین، درست: نسبت کم).

افزایش حجم متون و مدارک / حجم زیاد منابع اطلاعاتی / حجم زیادی از متون در علم کتابداری و اطلاع‌رسانی

(گرتهداری معنایی از volume که در اینجا به معنای میزان و تعداد است)

باور عمومی از علم (باور فقط یکی از معانی belief انگلیسی است. معنای دیگر آن اعتقاد است. درست: اعتقاد عموم به علم)

کتابداران درگیر با پژوهشگران (گرتهداری معنایی از engage انگلیسی. درست: کتابداران متعهد به کار با پژوهشگران)

پیشینه‌ای بلند در دنیای سازماندهی اطلاعات (بلند گرتهداری معنایی از long انگلیسی و در اینجا به معنای دراز است).

نرخ دقیق سرانه مطالعه (نرخ گرتهداری معنایی از rate انگلیسی و در اینجا به معنای میزان است، نه نرخ) یک اجماع کلی / یک تأخیر طولانی / یک تبادل تصمیمات / یک تغییر کلی / یک توافق اولیه / یک سیر تاریخی مشخص / یک رفتار نامناسب / یک همکاری منحصر به فرد (یک در این نمونه‌ها زائد و گرتهداری نحوی از a و an انگلیسی، برای بیان حالت کلی و نکره بودن اسم است) به عنوان (گرتهداری معنایی از as انگلیسی که گاهی زاید است و گاهی معنای دیگری دارد) امروزه کتابداران و اطلاع‌رسانان به عنوان مشاوران حرفه‌ای و اطلاعاتی محسوب می‌شوند (به عنوان زاید و حذف-شدنی است).

یکی گنجاندن آموزش این ابزارها به عنوان چند واحد درسی و دیگری استفاده از این ابزارها در آموزش دروس دیگر به عنوان ابزار کمک آموزشی... (گرتهداری معنایی از به عنوان. به جای اولی در قالب و به جای دومی از در نقش یا به منزله می‌توان استفاده کرد).

ارزش بیش از ۱۳ (گرتهداری معنایی از value. اینجا معنای ریاضی آن، یعنی مقدار درست است، نه ارزش).

ب-۱-۵. گرتهداری نحوی

در این نوع گرتهداری، ساخت دستوری زبان مبدأ به زبان مقصد تحمیل می‌شود.

این جامعه است که هزینه زندگی و فعالیت علمی آنها را می‌بردازد (این و است زاید و گرتهداری نحوی از جملات مشابه در زبان انگلیسی دارای it یا this به جای فاعل preparatory it/this) است؛ درست: جامعه هزینه زندگی ... را می‌پردازد).

زیرا این کاتب بود که ابتدا در اندازه قلم و نوع خطوط مورد استفاده اعمال سلیقه می‌کرد. (این و بود زاید و گرتهداری نحوی از جملات مشابه در زبان انگلیسی است. درست: زیرا کاتب ابتدا در اندازه ... اعمال سلیقه می‌کرد).

شیء داده بایستی توسط اطلاعات بازنمایی تکمیل شود تا بتواند توسط کاربران موردنظر آرشیو، تماشا شده و کاملاً فهمیده شود (ساخت جمله مجھول با فاعل معلوم به جای جمله معلوم، با گرتهداری نحوی از جملات انگلیسی. درست: اطلاعات بازنمایی باید شیء داده‌ای را تکمیل کند تا کاربران آرشیو بتوانند آن را ببینند و کاملاً درک کنند).

کتاب مهمترین منبع برای کسب اطلاعات توسط جامعه مورد پژوهش می‌باشد (گرتهبرداری نحوی از جملات مجھول انگلیسی درست: کتاب مهم‌ترین منبع جامعه پژوهش برای کسب اطلاعات است).

حوزه عمومی جایی است که با زندگی عمومی مردم در ارتباط است (گرتهبرداری نحوی از جملات موصولی انگلیسی. درست: حوزه عمومی با زندگی عمومی مردم ارتباط دارد.)

ب-۱-۲. کاربرد نادرست واژگان، تعابیر و اصطلاحات فارسی

این نوع کاربرد نادرست عامل ابهام و پیچیدگی عبارات و جملات و دیرفهی آنهاست.

ب-۱-۲-۱. تعابیر کلیشه‌ای

این تعابیر حاصل کاربرد واژگان و عباراتی چندمعنایی است.

عینیت آنها زیر علامت سوال است (بهجای عینیت آنها تردیدپذیر است)

عدم رعایت (بهجای رعایت نکردن)

عدم داشتن کتابداری (بهجای نداشتن دانش کتابداری)

فقدان دانش کاربران درباره (بهجای اطلاع‌نداشتن کاربران از)

ب-۱-۲-۲. تعابیر متناقض و متضاد

در این تعابیر بخشی از اجزا با بخش دیگر ناهمخوان و متناقض است.

زبان فارسی ... در رویارویی با محیط‌های الکترونیکی، با دشواریهای رویه‌روست که تأثیر بسزایی بر اثربخشی بازیابی اطلاعات می‌گذارد (دشواری‌هایی با تأثیر بسزایی متناقض دارد و احتمالاً منظور تأثیر منفی باشد).

... از کاهش رتبه برخوردارند / از روندی کند، بلندمت و هزینه‌بر برخوردار است (برخورداری برای امور مثبت و مطلوب است، نه امور منفی و نامطلوبی مثل کاهش رتبه و جز آن)

دانشجویان دانش‌آموخته (بهجای دانش‌آموختگان)

شاید نخستین مرحله را باید مجموعه‌ای از جلسات ... دانست... (استفاده همزمان از شاید و باید در یک جمله. شاید به معنای احتمالاً باید به معنای الزاماً متناقض است).

ب-۱-۲-۳. تعابیر عامیانه

کاربرد تعابیر عامیانه در متن علمی که رسمی و روان است، ناشایست و چه بسا زنده است.

بد نیست نگاهی بیندازیم به چند نمونه ... (استفاده از تعابیر عامیانه بد نیست بهجای بهتر / شایسته است و نگاهی بیندازیم بهجای توجه کنیم).

مشتریان اصلی و پر و پا قرص (استفاده از عبارت عامیانه پر و پا قرص بهجای همیشگی)

هر کس به راحتی از پس آن برنمی‌آید (کاربرد تعابیر عامیانه از پس برزیامدن در متن علمی به معنای از عهده برزیامدن)

به خاطر این است که (تعییر نامناسب و عامیانه به خاطر بهجای براز)

در انتخاب آن باید نهایت دقت به خروج داده شود (درازنویسی عامیانه. درست: در انتخاب آن باید بسیار دقیق کرد.)

اگر هم مطالعه‌ای داشته باشند (تعییر عامیانه مطالعه داشتن بهجای مطالعه کردن)

ب-۱-۲-۴. تعابیر نارسا

ب-۱-۲-۴-۱. حذف برخی اجزا

افراد دارای نیاز به شناخت سطح بالا بر اساس تحلیل اندیشمندانه کیفیت اطلاعات مرتبط به اندیشیدن دربار مطالب و پیام‌های اقناعی می‌پردازند (افراد ... بر پایه تحلیل اندیشمندانه از کیفیت اطلاعات مرتبط، درباره مطالب و پیام‌های اقناعی می‌اندیشنند).

رتبه‌بندی فریدمن معیارهای اصلی (کوتاه‌سازی نابهجهای عبارت. درست: رتبه‌بندی معیارهای اصلی به کمک آزمون فریدمن)

استانداردهای فردادهای که بر حسب کارکرد مدیریت بر آنها اطلاق شده است (حذف نابهجهای چند جزو معنادار از جمله. درست: استانداردهای فردادهای که دارای کارکرد مدیریتی هستند...).

ب-۱-۲-۴-۲. جابه‌جاوی نادرست

شاخص‌های سنجش اثرگذار مهم (جابه‌جاوی بدلیل واژگان. درست: شاخص‌های مهم سنجش اثرگذاری) عمده‌ترین محدودیت دارای خاستگاه یکسان با نقطه قوت به کارگیری این مدل است (درست: عمده‌ترین محدودیت این مدل برخاسته از نقطه قوت استفاده از آن است).

بیشترین و کمترین مؤسسه‌های مشارکت‌کننده در همکاری علمی (درست: مؤسسه‌های دارای بیشترین و کمترین همکاری علمی)

ب-۱-۲-۴-۳. کاربرد کلمات نادرست و نادقيق

کنترل سلامت نرم‌افزار (کاربرد سلامت بهجای درستی)

یکی از وابستگان این موضع «میشل فوکو» است (کاربرد وابستگان بهجای طرفداران)

بررسی تاریخ راه رفته در رشتہ (کاربرد غلط راه رفته بهجای پیموده شده)

اطلاعات مربوط به جمعیت شناختی پژوهش (کاربرد غلط پژوهش بهجای آزمودنی‌ها)

آثار پیرامون دشواریهای بازیابی / پیرامون ارتباط بین پژوهش و آموزش / پژوهشها پیرامون... (کاربرد غلط پیرامون به جای درباره / دریاب)

نظم دهنی شبکه جهانی وب از ناسامانی موجود (کاربرد غلط نظم دهنی بهجای رهنان)

مراحل انجام مطالعات و تحقیقات جهت تدوین مراکز اطلاع‌رسانی (کاربرد غلط تدوین بهجای راهنمایی)

ب-۱-۲-۴-۴. کاربرد اسم یا ضمیر مفرد بهجای جمع

کتابت شده به سال ۷۴۶-۷۴۴ ق (درست: نوشته شده در سال‌های ...)

تصویر ۱۷ و ۱۸ (درست: تصویرهای ۱۷ و ۱۸)

اولین و دومین مرجعی که برای یافتن پاسخ به آن مراجعه می‌کنند (استفاده نادرست از آن به جای آنها که جانشین اولین و دومین مرجع است)

ب-۱-۴-۵. اطلاق ویژگی نامناسب به کلمات و عبارات

...کتابخانه‌ها و کتابداران را به عنوان مکان داشش و اطلاعات قلمداد کنند. (کتابدار مکان نیست، فرد است!)

حفظ مهارت‌های کمیاب که نمی‌تواند در محل کار حضور یابند (مهارت در جایی حضور نمی‌یابد. احتمالاً منظور این بوده است: حفظ مهارت‌های کمیاب که در محل کار عرضه شدنی نیست).

وظيفة کتابخانه هم کاتال فراهم آوری منابع مناسب و سازماندهی آنها برای مراجعه کنندگان است (کاتال فراهم آوری منابع مناسب وظيفة کتابخانه نیست؛ کتابخانه کاتال فراهم آوری منابع مناسب است)

ب-۱-۴-۶. سایر تعابیر نارسا

رضایت از میزان تناسب مطالب ارائه شده با ارتقای معلومات شرکت‌کننده (عبارت نامفهوم و دشوارفهم. درست: رضایت از تناسب مطالب عرضه شده با اطلاعات کنونی شرکت‌کننده)

درک مفید بودن توسط استفاده کننده از فناوری اطلاعات و خدمات اینترنتی دانشگاه... (ساخت مجھول به جای معلوم به تبعیت از زبان انگلیسی. درست: درک استفاده کننده فناوری اطلاعات و خدمات اینترنتی دانشگاه از مفیدبودن این فناوری و خدمات)

مرحله اول انتقال سنى، يعني مرحله کودکان و نوجوانان (استفاده غلط از اسم، يعني کودکان و نوجوانان به جای صفت، يعني کودکی و نوجوانی)

ب-۱-۴-۵. تکرار زائد واژگان (حشو)

در این کاربرد نادرست، یکی از کلمات یا عبارات، اضافه یا تکراری و گاه غیرضروری است.

چگونگی کم و کيف فعالیتهاي آموزشی (کم و کيف حشو است. چگونگی همان کم و کيف است.)

بحث و تبادل نظر پژوهشگران با یکدیگر (با یکدیگر حذف شدنی است. معنای با یکدیگر در تبادل نظر نهفته است). یک رابط کاربری واحد (یک و واحد متراffند و یک خذف شدنی است).

قابلیت فهم پذیری (درست: قابلیت فهم یا همان فهم پذیری که البته دومی درست‌تر است).

اولین قدم و مهم‌ترین قدم برای مدیریت دانش (قدم اولی زاید و حذف شدنی است).

ارتقاء بهبود وضعیت اطلاع‌یابی (بهبود حشو و حذف شدنی است).

در پیش از ارائه آموزش / در بعد از آموزش / در قبل از آموزش (حرف اضافه در زائد و غیرلازم است).

در نتایج تحقیق خود دریافت ... (نتایج حشو است. دریافت مسلتم نتایج تحقیق است).

به احتمال قریب به یقین، علت احتمالی این شرایط... است. (استفاده غیرلازم از به احتمال قریب به یقین)

این نوشتار معرفی نخستین ... را معرفی می کند. (حشو قبیح: معرفی اول حذف شدنی است)

عوامل زمینه ساز و ایجاد کننده زمینه کیفیت زندگی کاری کاربران (ایجاد کننده زمینه حشو و تکرار است)

مفید فایده/مفید به فایده (کاربرد هم زمان دو کلمه مترادف که یکی کافی و گویاست)

یکی از مهمترین جنبه های مهم درباره این رویکرد (مهم حشو و تکرار نابجاست)

امر تحقیقات حوزه کتابداری و اطلاع رسانی / امر دور کاری/ بحث ارتباط بین آموزش و پژوهش (امروز بحث حشو و زائدند).

مطالعه تاریخی در گذشته رشته (گذشته حذف شدنی است. تاریخی معنای گذشته دارد.)

شنیدن یک کتاب از طریق گوش دادن (درازنویسی و حشو قبیح: شنیدن همان گوش دادن است)

ب-۲-۶. واژگان عربی در فارسی

استفاده از کلمات عربی که معادل مناسبی در زبان فارسی دارند و کاربرد برخی نشانه های خاص زبان عربی در فارسی شایسته نیست. در مقالات بررسی شده مصادیقه از این کاربرد وجود داشت.

جنس مذکر و مؤنث (به جای زن و مرد)

خلع ید ننمودن (به جای محروم نکردن)

ارجحیت همکاری (به جای برتری / اولویت همکاری)

تفاوت فاحش (به جای تفاوت زیاد/آشکار)

رافع نیازهای شناختی (استفاده از رافع به جای برطرف کننده)

احصا شوند (استفاده از احصای عربی به جای شمارش فارسی)

متخصصین، شاغلین، محققین، مؤلفین (استفاده از این، علامت جمع عربی به جای ان، علامت جمع فارسی)

آدابها/کتبها (جمع در جمع)

اساتید (جمع بستن کلمه فارسی با وزن های جمع مكسر عربی. درست: استادان)

نتایج / داده های حاصله، مشکلات / موارد مربوطه، تصمیم متخاذ، مقالات منتشره (انطباق نادرست صفت با موصوف از

نظر جنسیت به تبعیت از قواعد عربی در مطابقت صفت مؤنث با موصوف جمع مكسر، صفت های درست: حاصل،

مربوط، گرفته شده و منتشر شده)

پیشنهادات (جمع بستن کلمه فارسی با علامت جمع مؤنث سالم عربی. درست: پیشنهادها)

ب-۲. خطاهای دستوری

این خطاهای از کاربرد نادرست دستور زبان فارسی ناشی می‌شود و بیشتر در ساخت جمله، فعل و حروف اتفاق می‌افتد. این قبیل خطاهای در مقالات بررسی شده بسیار به چشم می‌خورد.

ب-۲-۱. کاربرد نادرست جمله

ب-۲-۱-۱. درازنویسی

در صورت مرخصی کتابدار مربوط، کتابخانه به وسیله کتابداری قرضی از کتابخانه دیگر، اداره و در مواردی از مستخدم کتابخانه استفاده یا در نهایت کتابخانه تعطیل می‌گردد. (درازنویسی ناشی از استفاده نکردن از جملات ساده. درست: وقتی کتابدار مسئول در مرخصی به سر می‌برد، کتابداری از کتابخانه دیگر این کتابخانه را اداره می‌کند. گاه مستخدم کتابخانه عهددار این کار می‌شود و گرنه کتابخانه تعطیل می‌شود.)
این امر برخلاف آن چیزی بود که پژوهشگر انتظارش را داشت. (درازنویسی ناشی از خلاصه نکردن منطقی. درست: این خلاف انتظار پژوهشگر بود.)

چالشی که در تعاریف کاربردپذیری وجود دارد این است که تعیین ویژگی‌ها و صفات خاصه آن مشکل است (درازنویسی ناشی از خلاصه نکردن. درست: چالش تعریف کاربردپذیری، دشوار بودن تعیین ویژگی‌های آن است).
وب ۲ ... به پیدایش الگوهای استفاده کننده محور در بسیاری از حوزه‌هایی که مشارکت استفاده کنندگان در آنها حیاتی است، منجر شده است. (درازنویسی ناشی از استفاده از دو فعل پشت سر هم. می‌توان فعل دوم (منجر شده است) را به قبل از که متنقل کرد).

کمتر دیده شده است که این سند مورد نقد و بررسی کارشناسانه قرار گیرد. (وجود کلمات زائد. درست: این سند کمتر نقد و بررسی کارشناسانه شده است.)

ب-۲-۱-۲. ابهام ناشی از دو یا چندمعنایی بودن جمله

با طراحی مجدد سطح کاربردپذیری از متوسط به خوب ارتقا داده شد (ابهام ناشی از فشرده‌سازی و استفاده نکردن از علایم نگارشی. درست: باز طراحی وب‌سایت، سطح کاربردپذیری آن از متوسط به خوب ارتقا یافت).
بیشتر آزمودنیها از هر دو گروه علوم انسانی/اجتماعی و علوم پایه/فنی - مهندسی با «جستجوی پیشرفته» رفتار اطلاع-جویی خود را آغاز می‌کردند (ابهام ناشی از جایه‌جایی ارکان جمله. درست: بیشتر آزمودنی‌های هر دو گروه علوم انسانی/اجتماعی و علوم پایه/فنی-مهندسی، اطلاع‌جویی خود را با جستجوی پیشرفته آغاز می‌کردند).
اعضا آن را غیرضروری نمی‌دانند (جمله دشوارفهم. درست: اعضا آن را ضروری می‌دانند.)

ب-۲-۱-۳. خطاهای منطقی (دشواری یا ناممکن بودن در ک معنای جمله)

امروزه ما دانشگاه‌هایی را می‌بینیم که در پاسخ واکنش مؤثر و اثربخش به انقلاب ارتباطات و اطلاعات فناوری مربوط به درس و آموزش تأثیرگذار می‌کنند. (منظور بسیار مبهم است. احتمالاً منظور این باشد: امروزه شاهد دانشگاه‌هایی هستیم که با تأثیرگذاری در آموزش، به انقلاب ارتباطاتی و اطلاعاتی واکنش درخوری نشان می‌دهند.)

هدف کلی این تحقیق تعیین، شناخت، ارزیابی وضعیت و نظرسنجی محققان در خصوص فرهنگ دانشی حاکم بین محققان ... می‌باشد (جمله بسیار مبهم. درست: هدف کلی این پژوهش شناسایی، تعیین، و ارزیابی وضعیت فرهنگ دانشی میان پژوهشگران با نظرسنجی از آنان در این باره است).

اگر کسی به مقاله ضعیفی را دستبرد زند، نخواهد توانست متوجه کپی شدن آن از روی مقاله ضعیف دیگری شوند. (معنای جمله بسیار مبهم است.)

وی معتقد است که افراد در راستای تغییر دامنه دانش خود ناگزیرند در فرآیند نیز به نوبه خود تحت تأثیر عوامل مختلفی ... قرار بگیرند. (معنای جمله نامشخص است).

ب-۲-۲. کاربرد نادرست فعل

فعل رکن جمله است و هرخطایی در کاربرد درست آن به کل جمله آسیب می‌زند و درک متن را دشوار می‌کند. در نوشته‌های بررسی شده این نارسایی‌ها بسیارند.

ب-۲-۲-۱. ناهمانگی نهاد با فعل

کرمی و علیجانی (۱۳۸۷) در مطالعه خود بیان می‌کند... . (استفاده غلط از فعل مفرد می‌کند به جای می‌کنند. برای فاعل جمع و جاندار)

هیچ یک از حوزه‌های علمی قادر نیستند (استفاده از فعل جمع نیستند به جای فعل مفرد نیست برای ضمیر مبهم هیچ یک)

شبکه‌ها می‌توانند اطلاعات مفیدی ... نشان دهد. (ناهمانگی دو فعل دارای یک فاعل از نظر مفرد و جمع) نوجوان ۱۵-۱۹ ساله نیازمند منابعی هستند (استفاده از فعل جمع هستند به جای /ست برای نهاد مفرد نوجوان)

ب-۲-۲-۲. حذف بی‌قرینه فعل

حذف فعل بدون قرینه معنوی یا لفظی باعث ابهام در جمله و نارسایی معنای آن می‌شود. حذف بدون قرینه در نوشته‌های بررسی شده بارها و بارها انجام شده است.

... به نقش تأثیرگذار مردم واقف و برای تحقق اهداف ملی برنامه‌ریزی کنند. (حذف بی‌قرینه فعل باشند بعد از واقف)

ارزشهای عمومی ... بررسی و سه نتیجه به دست آمد (حذف بی‌قرینه شد بعد از بررسی)

مدیریت ارشد دانش دانشگاه ... نسبت به اصلاح نظام جبران خدمت اقدام و آموزش و بالندگی را محور توسعه قرار می‌دهد. (حذف بی‌قرینه فعل می‌کند بعد از اقدام)

ب-۲-۳. ناهمانگی زمان یا وجه افعال در حالت عطف

در حالت عطف دو جمله با "و" بهتر است زمان افعال یکسان باشند.

برخی ضعف توسعه فرهنگ مطالعه را به امور ... مرتبط می‌دانند و ... برای زدون آسیبها ... راهکارهایی ارائه داده‌اند.

(بهجای ارائه می‌دهند (درست‌تر: عرضه می‌کنند) به تبعیت از فعل اول (مربوط می‌دانند) و عطف دو جمله با و او)

[این مانع] ما را ... در حالت انفعالی قرار خواهد داد و شرایط را برای نفوذ پیامها ... آماده می‌سازد. (استفاده نادرست از

آماده می‌سازد بهجای آماده خواهد ساخت/کرد)

ب-۲-۴. کاربرد نادرست وجه وصفی

کاربرد وجه وصفی بهجای فعل، به ویژه به صورت متوالی، کار پیامرسانی را مشکل کرده و به

تأخیر می‌اندازد و بهتر است فعل را کامل به کار برد. البته کاربرد وجه وصفی همراه با ویرگول بعد

از آن، در حد متعارف غلط نیست.

اطلاعات به دست آمده از این طریق را در ماتریسی ... مرتب کرده، وزن‌های به دست آمده برای هر کدام از معیارها را

در ماتریس‌های ستونی نرمال شده ضرب کرده ... و اولویت هر گزینه را مشخص می‌کنیم (استفاده از وجه وصفی

کرده بهجای فعل کامل می‌کنیم در دو جمله اول).

ب-۲-۵. کاربرد نادرست افعال وجهی

فعل‌های بایستی، بایستی و می‌بایست با افعال ماضی و افعال باید، می‌باید و شاید با افعال مضارع

می‌آیند. در نوشه‌های بررسی شده به این موضوع توجه چندانی نشده است.

می‌بایست/ بایست ... ایجاد کنند (درست: باید ... ایجاد کنند)

بایستی در نظر گرفت (درست: باید در نظر گرفت)

باید به کار می‌بردند (درست: بایستی به کار می‌بردند)

ب-۲-۶. کاربرد نامناسب افعال معین

بهتر است بهجای افعال مرکب قالبی دارای افعال معین «باشیدن»، «نمودن»، «گشتن»، «گردیدن» و

«ساختن» از افعال معین «استن»، «کردن» و «شدن» در این افعال مرکب استفاده کرد (البته گاه در

مواردی که این افعال معین تکرار می‌شوند، استفاده از افعال معین دسته اول بی‌اشکال است).

کاسته گردد (درست: کاسته شود / کم شود)

اندازه‌گیری می‌نماید (درست: اندازه‌گیری می‌کند / اندازه می‌گیرد)

طرح نگردیده است (درست: مطرح نشده است)

مشهود / ضروری / لازم / نیاز می‌باشد (به جای می‌باشد بهتر است از استفاده کرد).

مشکل / مجبور می‌سازد (به جای مشکل / مجبور می‌کند)

ب-۲-۲-۷. انتخاب فعل نامناسب

تعیین معنای یک فعل به غیر از کاربرد درست آن از مصادیق زبان غیرمعیار است.

دانش مورد نیاز خود را از خارج سازمان منتقل کند (درست: کسب کند)

کار گروهی با توجه [به] ارزش‌های موجود در سازمان اتفاق می‌افتد (استفاده غلط از اتفاق می‌افتد به جای انجام می‌شود.).

اگر سازمان‌ها بخواهند رفتار موردنظر کارکنانشان را داشته باشند... (استفاده غلط از فعل داشته باشند). درست: اگر سازمان‌ها در پی رفتار مورد نظر کارکنانشان باشند...).

در سال ۲۰۰۰ نقشه اروپای الکترونیک به انجام رسید... . (استفاده نادرست از به انجام رسید به جای اجرا / پیاده شد)

ب-۲-۲-۸. دوری اجزای فعل از هم

دوری اجزای فعل مرکب از هم، به ویژه در جملات طولانی دور از فصاحت است.

مجال آن را به صاحب نظران نداده است (دوری اجزای فعل مرکب مجال دادن از هم)

دست به تعیین و پیش‌بینی و قانون‌سازی می‌زنند (دور از هم شدن اجزای فعل مرکب دست می‌زنند).

نویسنده‌گان را ترغیب به انجام یک طرح پژوهشی نمود. (افتادن فاصله بین اجزای فعل مرکب ترغیب نمودن)

ب-۲-۲-۹. استفاده از فعل‌های بلند

اقبال خاصی معطوف گردد (به جای توجه ویژه‌ای شود)

مورد استفاده قرار گرفته شد (به جای استفاده شد / به کار رفت)

استفاده به عمل آورند (به جای استفاده کنند)

به اجرا گذاشته شده است (به جای اجرا شده است).

مورد بررسی قرار گرفته است (به جای بررسی شده است)

ب-۲-۲-۱۰. مجھول تابه‌جا

وقتی عامل و فاعل جمله معلوم باشد، کاربرد ساخت مجھول جمله دور از فصاحت و تبعیت از ساخت جملات انگلیسی است. این کاستی در این نوشته‌ها فراوان است.

در این راستا تلاش شد تا هیچ مداخله‌ای توسط پژوهشگر در کار جستجو و بازیابی اطلاعات توسط دانشجویان صورت نگیرد. (درست: در این راستا، پژوهشگر کوشید در کار جستجو و بازیابی اطلاعاتی دانشجویان مداخله نکند).

وظایف کاری طراحی شده توسط متخصصان، توسط پژوهشگر و استاد راهنما بررسی و از میان آنها شش وظیفه کاری انتخاب گردید. (وظایف کاری طراحی شده متخصصان را پژوهشگر و استاد راهنما بررسی کردند و شش وظیفه کاری را از میان آنها برگزیدند).

ب-۲-۳. کاربرد نادرست حروف

ب-۲-۲-۱. حروف اضافه (به، با، در، از، بر ...)

پیش و پس از برخی کلمات و عبارات حرف اضافه خاصی به کار می‌رود و برخی کلمات و عبارات بدون حرف اضافه‌اند. گاه از این نکته در مقالات بررسی شده (بهویژه وقتی این قبیل کلمات و عبارات با واو عطف به هم می‌پیوندند) غفلت شده است.

استفاده و تعامل با کتابخانه (درست: استفاده از کتابخانه و تعامل با آن)

آشنایی، علاقه، و استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات (درست: آشنایی با/علاقه به/استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات)

شناخت اندک کاربر درباره مفهوم ... (درست: شناخت اندک کاربر از مفهوم ...)

متقادع کردن او از ناتوانی در ... (درست: متقادع کردن او به ناتوانی در ...)

بررسی نقش فاوا بر ... (درست: بررسی نقش فاوا در ...)

غفلت و چه بسا بی‌علاقگی به ... (با غفلت حرف اضافه از به کار می‌رود. درست: غفلت از/و چه بسا بی‌علاقگی به ...) خوش‌های موضوعی با مراجعه و بررسی چکیده‌های مدارک تعیین می‌گردند. (بعد از مراجعت حرف به می‌آید و بعد از بررسی حرف اضافه نمی‌آید. درست: خوش‌های موضوعی با مراجعت به چکیده‌های مدارک و بررسی آنها تعیین می‌شود).

ب-۲-۲-۲. حرف نشانه (را)

در جملات کوتاه نیازی به حرف نشانه مفعولی را نیست و در موارد دیگر هم این حرف بالاصله پس از مفعول می‌آید و آوردن آن بعد از کلمات و عباراتی که نقش مفعولی ندارند خطاست.

... بتوانند پرسشنامه تخصصی‌ای که بدین منظور طراحی شده را کامل نمایند. (درست آن است را بعد از مفعول، یعنی پرسشنامه تخصصی‌ای بباید).

پژوهش حاضر ... تلاش دارد ... چشم‌اندازی از انتظارات کاربران از خدمات و منابع ارائه شده در کتابخانه ... راترسیم کند. (درست آن است را بعد از مفعول، یعنی چشم‌اندازی بباید).

کتابخانه عمومی خدمات رایگان به تمام اشاره جامعه را ارائه می‌کند (هر چند آوردن را بعد از رایگان درست است، در چنین جملات کوتاه نیازی به را نیست).

خیلی از این آمار و ارقامی را که عرضه می‌شود (را لازم نیست؛ چون عبارت قبل از آن مفعول نیست).

ب-۲-۳. حروف ربط

استفاده از دو حرف ربط در جملات مرکب که یکی حشو است و استفاده غیرلازم از حرف موصول که از خطاهای چشمگیر این مقالات است.

اگر چه بازه زمانی این مطالعات متفاوت است اما همه آنها میین این مسئله‌اند... (حشو ناشی از کاربرد دو حرف ربط اگر چه و اما که حرف ربط دومی (اما) لازم نیست).

در یک جمع‌بندی کلی ... چنین استنباط می‌شود که (حرف ربط که لازم نیست).

ج. ویرایش محتوایی (تخصصی)

هر چند بررسی مقالات از نظر محتوای تخصصی مجال دیگر و پژوهش مستقل می‌طلبد، برخی مصاديق چشمگیر نارسایی‌های این مقالات از این نظر فهرستوار ذکر شده‌اند:

- استفاده از عنوان‌های طولانی و مبهم

- استفاده از ساختار پایان‌نامه‌ای که سبب طولانی شدن و تکرار مطالب می‌شود؛ از جمله داشتن مقدمه و بیان مسئله، هدف و سوال‌های پژوهش، بخش‌های جداگانه برای روش و جامعه پژوهش و جز آن؛

- ذکر مواردی در چکیده که ضرورتی ندارد؛ مانند توضیح جزئیات روش و آزمون‌های آماری و گاه خلط یافته‌ها و نتیجه‌گیری در چکیده‌های ساختار یافته؛

- تبیین ناکافی روش پژوهش؛

- گنجاندن دانش عمومی غیرلازم و بدیهی مانند بیان مسلمات آماری و تعریف چند باره اصطلاحات؛ بی‌دقی در انتخاب عنوانی گویا و رسابرای جداول و نمودارها؛

- اشاره نکردن به جداول و نمودارها در متن، با وجود نقل داده‌هایی از آنها؛

- تکرار داده‌های جداول و نمودارها در متن، بی‌کم و کاست و بدون تبدیل آنها به اطلاعات (مثلاً با خلاصه کردن داده‌ها)؛

- گزارش نادرست و یا ناقص آزمون‌های آماری؛

- آوردن «یافته‌ها» در بخش «بحث و نتیجه‌گیری» و بر عکس؛

- خلاصه کردن صرف یافته‌ها در نتیجه‌گیری بهجای بحث، تحلیل و طرح کردن دیدگاه اندیشمندانه نویسنده یا پژوهشگر؛
- ناهمخوانی چکیده فارسی با چکیده انگلیسی؛
- استفاده از اصطلاحات تخصصی غیرمتداول یا غلط (مثلاً تی یکسویه بهجای تی تکنمونهای)؛
- وجود اصطلاحات دال بر اسلوب پایان‌نامه‌ای که البته در هیچ جای نوشته وجود ندارند (عباراتی مثل فصل ۴ و پیوست)؛
- نایکدستی در استنادهای و تنظیم منابع و مأخذ.

بحث و نتیجه‌گیری

درست است که زبان طبیعی زبانی آزاد است و با ساخته‌هایی متنوع از آن می‌توان مقاصد خود را بیان کرد، خارج شدن از چارچوب تعیین شده برای این آزادی -که آن را زبان معیار، متون ادبی، فضلا و دستورنویسان زبان دیکته می‌کند- کارکرد اصلی زبان، یعنی ارتباط با دیگران را دشوار و چه بسا ناممکن کند. امروزه زبان فارسی بیش از هر زمان دیگری در معرض این دشواری قرار گرفته است؛ چون گرتهداری، نایکدستی در کاربرد واژگان علمی، عربی‌نویسی و سرهنویسی، فرنگی‌ماجی و ... به علت آسان شدن تبادل علمی-فرهنگی با دیگر کشورها و رواج یافتن خودانشاری در محیط مجازی و ... بیش از گذشته است. حوزه‌های علمی، از جمله رشته علم اطلاعات و دانش‌شناسی هم به این دشواری مبتلاست و سوگمندانه، «آیین بدنویسی» به آن هم راه یافته است.

اگر در نوشتمن به زبان فارسی دقت نکنیم، بیم آن است زبان غیرمعیار و بی‌قاعده در بلندمدت به سبب تغییر شم زبانی ما پدید آید و ارتباط نوشتاری به این زبان، دشوار و دشوارتر شود. درست نوشتمن وظیفه تمامی اهل زبان، فارغ از رشته و تخصص آنان است.

در کنار آموزش تخصصی رشته، آموزش زبان و ادبیات فارسی در دروس دانشگاهی با نگاهی مسئله‌گرا بجاست. نویسنده‌گان باید در تدوین دستنوشته‌های ارسالی به مجلات دقت کنند. داوران و

ویراستاران این مقالات نقش ارزنده‌ای در گوشزد کردن نارسایی‌های ویرایشی و اصلاح آنها دارند و تیزبینی و وسوسات آنان بیشتر این کاستی‌ها را آشکار و رفع می‌کند.

لازم است مقالات منتشرشده را از نظر ویرایش محتوایی و تخصصی دقیق‌تر بررسی کرد. پژوهشی مستقل در باب مسائل ویرایشی در متون ترجمه شده رشته نیز ضرورت دارد. پیشنهاد می‌شود مجلات در هر شماره یا در تارنمای خود صفحاتی را به بررسی مشکلات ویرایشی مقالات منتشرشده خود اختصاص دهنده و نیز دستورالعمل‌هایی مبنایی برای درست‌نویسی در اختیار نویسنده‌گان قرار دهنده.

منابع

- حرّی، عباس (۱۳۷۰). آین بدنویسی. طلاع‌رسانی و کتابداری: آینه پژوهش، ۹: ۲-۵.
- رضایی، والی (۱۳۸۳). زبان معیار چیست و چه ویژگی‌هایی دارد؟ نامه فرهنگستان، ۲۳: ۲۰-۳۵.
- ذوق‌القاری، حسن (۱۳۸۷). راهنمای ویراستاری و درست‌نویسی. تهران: علم.
- سمیعی، احمد (۱۳۸۹). نگارش و ویرایش. تهران: سمت.
- فرهنگستان زبان و ادب فارسی (۱۳۸۱). دستور خط فارسی. تهران: فرهنگستان زبان و ادب فارسی (نشر آثار).